

fører: Poul Hansen [Slagelse]. 2. beh. $1\frac{1}{2}$ (F. sp. 2239). 3. beh. $1\frac{1}{2}$ (F. sp. 2277). *Oversendt til landstinget*. 1. beh. $1\frac{1}{2}$ (L. sp. 515). Partiernes ordførere: Ingeborg Hansen, Villemoes, Bonnichsen og P. N. Petersen (Røjle). 2. beh. $1\frac{1}{2}$ (L. sp. 522). 3. beh. $1\frac{1}{2}$ (L. sp. 525). *Loven stadfæstet 28. februar 1950*. (Lovt. nr. 68).

Efter de hidtil gældende bestemmelser om beskatningen af parfumer, kosmetiske artikler og toiletmidler, senest lov nr. 538 af 31. oktober 1946 om midlertidige forbrugsafgifter, afsnit IV, opkrævedes skatten hos importør eller fabrikant for så vidt angår de varer, som importør eller fabrikant sælger direkte til detailhandlerne, frisørerne eller forbrugerne, medens de varer, der sælges gennem grossister, beskattedes af disse.

Skatten beregnedes, som det stadig bliver tilfældet, af forbrugerprisen, der er angivet på varerne ved særlige af toldvæsenet fremstillede prismærker, som fabrikanter og importører anbringer på varerne. Skatten berigtigedes ved, at den særlige faktura, der skulle udstedes ved salg til detailhandlere, blev forsynet med stempelmærker til samme værdi som afgiftsbeløbet for de fakturerede varer. Disse stempelmærker måtte købes af den, der sælger varerne til detailhandlere m. v., hos toldvæsenet. Såvel fabrikanter og importører som grossister skulle føre et ret omfattende regnskab over produktion, import eller indkøb her i landet af afgiftspligtige varer samt over salget af disse varer. For salgets vedkommende skulle der i bogføringen og dokumentationen sondres mellem salg til andre afgiftspligtige virksomheder og salg til detailhandlere m. v.

Dette system medførte, at et ret stort antal virksomheder, nemlig både fremstillingsvirksomheder, indførselsvirksomheder og mellemhandlervirksomheder måtte underkastes en indgående kontrol fra toldvæsenets side, idet der ikke alene blev foretaget opgørelser af lagerbeholdningen i de enkelte virksomheder, men også en revision af de særlige regnskaber og fakturaer m. v., som virksomhederne førte af hensyn til skatten. For virksomhedernes vedkommende